

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/116/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118012064
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118012064.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Beáty Šuťakovej a prísediacich Heleny Schnirerovej a Anny Papcunovej na hlavnom pojednávaní dňa 17. júna 2019 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1/K. P., nar. X.X.XXXX v F., trvale bytom F. XXX, S.. J., V.. Č.. Ú. C. Ú. J.,

2/G. P., nar. X.XX.XXXX v J., trvale bytom M. E. XXX, okr. J., V.. č. Ú. C. Ú. J.Š.,

3/L. J., nar. XX.X.XXXX Y. J., trvale bytom M. E. XXX, S.. J.,

4/U. Č., nar. X.X.XXXX Y. J.rešove, trvale bytom R., P. XXX/XX, S.. J.,

5/C. H., nar. X.X.XXXX Y. J., trvale bytom M. E. XXX, okr. J.,

sú vinní, že

-obžalovaní G. P., L. J., K. P. C. S.. H.. U.. D.. v čase okolo 02.30 hod. dňa 5.5.2018 v J. na P. XX na chodníku spoločne, bezdôvodne fyzicky napadli po chodníku prechádzajúcich H.. H. E. a jeho brata H. E. a to tak, že ich päťami opakovane udreli do hlavy v dôsledku čoho obaja poškodení spadli na zem, kde ďalej pokračovali v útoku, pričom ich opakovane udierali päťami a kopali nohami do hlavy a do rôznych častí tela, kde obžalovaní K. P., G. P. C. H.. U..D.. spôsobili poškodenému H.. H. E. zlomeninu tela sánky vpravo s minimálnym posunom úlomkov s poškodením pravého dolného zubného nervu, zlomeninu uhla sánky vľavo s minimálnym posunom úlomkov, ktoré si vyžiadali dobu liečenia 6 až 8 týždňov a obžalovaní G. P., L. J., K. P. C. S.. H.. U.. D.. spôsobili poškodenému H. E. mnohopočetné pomliaždenie hlavy, pomliaždenie pravej podočnicovej oblasti, pomliaždenie ľavej strany hrudníka a pomliaždenie chrbta pravého chodidla, ktoré si vyžiadali dobu liečenia 10 až 14 dní; následne L. J. a H.. U.. D.. odišli z miesta činu, kde ostali K. P., G. P., U. Č., C. H. C. A. H., pričom K. P. a G. P. sa po napadnutí vrátili k H.. H. E. a H. E., ktorí v tom čase ležali na chodníku a opakovane ich viackrát udreli päťami a kopancami do rôznych častí tela, pričom následne K. P. pristúpil k ležiacemu H. E. a snažil sa vybrať z ľavého vonkajšieho vrečka bundy ležiaceho H. E. peňaženku, v ktorej sa v tom čase nachádzalo minimálne 150,- Eur a keď sa mu to nedarilo, tak vrečko rukami a zubami roztrhal a peňaženku zobral, následne K. P., G. P., U. Č., C. H. a A. H.Á. s touto peňaženkou odišli po Hlavnej ulici smerom k autobusovej stanici v Prešove, kde si K. P., G. P., U. Č. C. H. rozdelili medzi sebou peniaze, ktoré našli v peňaženke H. E. a tieto použili na svoju potrebu,

teda

X/obžalovaný K. P.

- spoločným konaním inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,
- použil proti inému násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,
- spoločným konaním dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,
- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,

2/obžalovaný G. P.

- spoločným konaním inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví,
- spoločným konaním dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,
- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
- nadobudol vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou,

3/obžalovaný L. J.

- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
- spoločným konaním dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného,

4/obžalovaná U. Č.

- nadobudla vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou,

5/obžalovaná C. H.

- nadobudla vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou,

čím spáchali

1/obžalovaný K. P.

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona,

2/obžalovaný G. P.

- zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinom podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

3/obžalovaný L. J.

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

4/obžalovaná U. Č.

- prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

5/obžalovaná C. H.

- prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á

1/obžalovanému K. P.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. d), písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2/obžalovanému G. P.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

3/obžalovanému L. J.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní 2 (dvoch) rokov.

4/obžalovanej U. Č.

Podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a neexistencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

5/obžalovanej C. H.

Podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákon, § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona výkon trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výroky o treste uložené trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 26.6.2018, sp. zn. 5T/8/2018 a trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa

13.9.2018, sp. zn. 5T/44/2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje poškodeného H. E., X.. XX.XX.XXXX Y. J., L. V.Č. XX, S.. J. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 16.10.2018 obžalobu na obvinených 1/K. P. pre skutok kvalifikovaný ako spolupáchateľstvom zločin ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, 2/G. P. pre skutok kvalifikovaný ako spolupáchateľstvom zločin ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu so zločinom lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, 3/L. J. pre skutok právne kvalifikovaný ako spolupáchateľstvom zločin ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, 4/ml. U. D. pre skutok právne kvalifikovaný ako spolupáchateľstvom zločin ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a na 5/ U. Č. a 6/C. H. pre skutok kvalifikovaný ako prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných 1/K. P., X/Dávida P., X/ ĽudovíV. J., X/Eszmeraldy Č. C. X/Alžbety H. (obžalovaný ml. U. D. bol vylúčený na samostatné konanie), svedkov H.. H. E.F., H. E., A. Č., G. Č., H. R., R. D., znalca H.. J. Y., prečítaním znaleckých posudkov KEÚ PZ a boli oboznámené aj listinné dôkazy.

Obžalovaný K. P. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, kde obžalovaný uviedol, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin uvedený v obžalobe.

Zároveň súd poučil obžalovaného, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie obžalovaného prijal.

Následne súd uznesením rozhodol, že toto vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste a náhrade škody, nakoľko z vykonaného dokazovania, aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustil sa ho obžalovaný.

Obžalovaná U. Č. na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná a uviedla, že potom, čo F. (svedkyňa ukázala na obžalovaného Ľ. J.) udrel P., ten spadol na zem a ozvali sa tí dvaja bratia, že čo robí J., J. mal nervy, dal jednu tým dvom a tí spadli zem, J. odišiel a prišiel U. D., ktorý vyfackal toho, čo mal klapačku zlomenú a tak prišiel G. a vyfackal toho čo mal klapačku zlomenú a išiel na toho čo mal klapačku zlomenú a bili ich rukami a nohami a druh (obžalovaný K. P.) dvakrát kopol do ramena druhému bratovi, čo ležal na zemi, čo nemal klapačku zlomenú. Keď J. skočil a poškodený iba ležal, nekrvácal, ešte nemal zlomenú

klapačku a potom išiel U. D. a už krvácal z nosa a potom skočil G. a už mal klapačku zlomenú, to bolo vidno. Pokračovala, že J. odišiel aj so svojimi kamarátmi a ostala tam ona, sestra A. Č., kamarátka C. H.Á., K. P. A. G. C. C. povedala druhovi, aby ukradol peňaženku, oni nevedeli, že druh tú peňaženku zobral, K. P. C. C. sa pustili dole a ona so sestrou a kamarátkou išli za nimi, hádali sa pre peňaženku, kde bolo 150,- Eur a peniaze C. zobrala peňaženku jej z ruky a dala do koša, išli na benzínku, druh (obžalovaný K. P.) mal v ruke 150,- Eur, kúpil si cigarety a peniaze dal G., druh mal 100,- Eur, išiel rozmeniť na benzínku, B. (obžalovaná C. H.) dal 40,- Eur a on si kúpil tepláky a tričko a keď išli do baru, nemal pri sebe žiadne peniaze a to, že sú kradnuté jej povedal na benzínke a jej peniaze nedal.

Pokiaľ z prečítanej výpovede z prípravného konania, na ktorej obžalovaná zotrvala, vyplynulo, že K. rozdelil peniaze a ona dostala 30,- Eur a vzápätí vypovedala, že ona nedostala nič, videla 30,- Eur a nejaké drobné a potom sa rozišli a zostala s K. P., ktorý jej peniaze vo výške 60,- Eur, ktoré jej predtým dal, zobral, obžalovaná uviedla, že peniaze jej nedal.

Obžalovaná C. H. na hlavnom pojednávaní vyhlásila, že je nevinná a uviedla, že keď vychádzali z baru, dvaja chlapi si pýtali cigaretu, G. P. ho udrel s pästou do tváre a potom prišli nejakí chlapi a zbili tých dvoch, ktorí spadli na zem a kopali ich. Videla, že L. J. len raz udrel a odišiel a potom tí dvaja ležali na zemi. K. P. išiel jednému do vrecka, kde nemohol vybrať peňaženku tak zubami potrhala vrecko a tak zobral peňaženku, chcel dať U. Č., ale ona nebrala, potom zobral 150,- Eur, jej dal 40,- Eur, G.Y. P. dal 50,- Eur a ešte G. predal mobil za 20,- Eur a potom videli, že tí dvaja sú skrvavení, tak im dali servítky a K. P. išiel na benzínku a kúpil si bagetu a cigarety, U. nič nezobrala z peňazí. Ona nevedela, že peniaze sú kradnuté. Podľa obžalovanej K. P. v ten večer nikoho nebil, lebo mal ruku v sadre. L. J. udrel len raz, keď poškodený ležal a to tak, že kľakol a dal mu jednu boxerku a odišiel a poškodeného ešte bil G. P. a jeden zo Svinnej, čo ho veľmi zbil.

Z prečítanej výpovede z prípravného konania vyplynulo, že potom čo na chodníku kopol K. P. nejaký Róm a pristúpili dvaja bieli a pýtali cigarety, K. P. udrel jedného s pästou do tváre a vzápätí mu dal aj ďalšie údery a on spadol na zem a k nemu sa pridala G.Á. P. a zbil aj toho druhého a potom, čo K. P. zobral peňaženku, pri odchode ju dal U. a ona vybrala peniaze z peňaženky, kde boli doklady a asi 300,- Eur. Cestou k železničnej stanici U. zahodila peňaženku do koša a peniaze si podelili, už nevie v akých sumách a niečo zobral K. P., niečo G. P. a niečo U. Č. a ona spočiatku ponúkané peniaze nechcela, ale nakoniec zobrala 40,- Eur, dala jej ich U. a použila ich na nákup potravín pre deti.

Obžalovaná C. H. na hlavnom pojednávaní k rozporom uviedla, že si pamätá, že K. P. nezbil toho chlapca, lebo mal ruku v sadre a tiež poprela, že by povedala, že U. vybrala peniaze z peňaženky a tiež tam bolo 150,- Eur, nie 300,- Eur a tú peňaženku zahodila do koša ona a povedala na polícii inak, lebo policajt jej povedal, že to vidno na kamere a peniaze z peňaženky vybral P. a ona vôbec nerozprávala tak na polícii.

Obžalovaný G. P. neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a) - c) Trestného poriadku a uviedol, že išli na diskotéku, vypil veľa alkoholu, presne si nepamätá čo sa stalo. Bol tam P., on, U., H., Ž., R., J. C. D.. Oni sa bili v kope, zbili poškodených a raz udrel aj on poškodeného, ale nevie ktorého a kam, po bitke ležali poškodení na zemi a potom oni s P., H., Č., Z. a ešte Ingrida odišli na autobusovú stanicu. Ešte doplnil, že P., keď poškodený ležal na zemi, roztrhol s rukami vrecko a zobral peňaženku, nevie koľko tam bolo peňazí a podelili si po 40,- Eur.

Nakoľko si obžalovaný G. P. nespomínal na okolnosti bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania, na ktorej zotrval, z ktorej vyplynulo, že vonku došlo k vzájomnej roztržke medzi Š. a J., kedy počas toho prechádzali dvaja chlapi, ktorí sa pristavili a pýtali cigaretu, načo k nim pristúpil J. a chlapi zo Svini, J. udrel rukou jedného z tých chlapcov, ale nevie presne koho a koľkokrát, vie že sa tam bili ešte iní, no bol pod vplyvom alkoholu, tak si nepamätá presne ako skutok prebiehal. Po bitke tí Rómovia spoločne s J. odišli preč a na mieste ostal on spoločne s P. a dievčatami a počas toho ako tí chlapi ležali na zemi, pristúpil k nim P. a tiež aj on a začali tých chlapcov biť, ale nevie už akým spôsobom ich bili, len vie, že udrel do oblasti hlavy, ale nevie koľkokrát a bol pod vplyvom alkoholu a ľutuje, že napadol poškodených.

Obžalovaný L. J. neurobil žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a) - c) Trestného poriadku a uviedol, že nikomu neublížil, nikomu nespôsobil ťažkú ujmu na zdraví, jednému z poškodených kopol do

oblasti nôh a boku, na čo hneď pribehli jeho kamaráti, ktorí ho odtiahli a hneď z miesta činu odišiel autom. On tam už prítomný nebol. Bol mierne pod vplyvom alkoholu, kedy vypil jedno pivo a tri štamperlíčky vodky a alkohol požíval v bare, Jamb club. Ďalej uviedol, že keď vyšli z diskotéky von, G. P., K. P. stál na chodníku a začali sa rozprávať a poškodení prešli okolo G. P. C. K. P., pričom pri nich zastali a jeden z poškodených zakričal, či nemajú cigaretu, G. mu na to odpovedal, že čo chce cigaretu, dal mu päšťou do tváre, pričom jeden z poškodených spadol na zem, začal ho biť, hneď ako to videl brat, ho začal brániť a hneď ako videl, že brat začal brániť brata, pristúpil k nim P. a začal ho biť päšťami do oblasti hlavy a tváre a obžalovaný stál a ako videl, že jeden z poškodených chytili G. P. za nohu, tak pristúpil k nim a z boku kopol asi ľavou nohou jedného z poškodených do oblasti nôh a boku tak, akoby do brucha, načo pristúpili jeho kamaráti a ho odtiahli a odišiel domov. Poškodený svojho brata bránil tak, že začal G. P. odhŕňať nabok, aby ho nechal a kričal, aby ho už nebil. On kopol asi raz do brucha a tri razy do oblasti nôh a poprel, že by udieral aj päšťami a z miesta činu, odišiel s X. Č.F., J. B. C. H. P. a ostatní obžalovaní tam ostávali a keď sa obrátil s kamarátmi, oni pokračovali v bitke. On videl K. P. ako sa bije. Obžalovaný J. dodal, že predtým mal konflikt s K. P.K.. Obžalovaný ďalej uviedol, že on kopol bradatého (poškodený Miloš E.). Obžalovaný upresnil, že najprv začal G. P., potom K. P.Á., potom on jedného z poškodených kopol a potom U. D. k nim tiež pristúpil.

Pokiaľ z prečítanej výpovede vyplynulo, že potom, čo od G. P. popýtal chlapec cigaretu, G. P. mu strelil facku a ten druhý chlapec, keď to videl, tak dal facku G. P. a následne medzi nimi došlo k roztržke, počas čoho obaja spadli na zem a zápasili, kde do roztržky sa zapojil aj druhý chlapec a keď to obžalovaný videl, kopol ho tri razy do nohy a raz do brucha. Jeho kamaráti ho odtiahli a G. P. spoločne s P. C. U. D. bili tých dvoch tak, že kopali do nich, keď tí chlapi ležali na zemi a udierali ich päšťami do hlavy. On kopol do chlapca, ktorý nemal bradu a G. P. dal facku tomu, ktorý mal bradu. Husár bol pri tom chlapcovi a D. sa pripojil neskôr. Obžalovaný J. rozpor vysvetlil tak, že si už nevie spomenúť, prešlo osem mesiacov a asi kopol toho čo nemal bradu a potom, čo ho kamaráti odtiahli, videl ako ich bili, kopali do nich.

Svedok H. H. E. vypovedal, že v daný večer bol s bratom oslavovať narodenie syna, prešli niekoľko podnikov, pred treťou sa vracali po Hlavnej smerom na Trojicu a hľadali taxík a keď prechádzali okolo podchodu, vyšla početnejšia skupina ľudí, ktorí boli nadmerne hluční a chcel rýchlo prejsť, lebo mal pocit, že mali aj konflikt medzi sebou, vzhľadom na požitý alkohol si presne nepamätá ako incident vznikol, už sa len otočil a brat ležal na zemi. Dodal, že on, keď sa otočil a išiel brániť brata, dostal zopár rán. Na tváre útočníkov si nepamätá, padol na zem, kde dostával údery hlava-nehlava, možno aj dvadsať rán. Pokračoval, že útok akoby prestal a potom mal pocit akoby sa jedna skupinka vrátila a pokračovali v útoku a keď to celé skončilo a začal sa dvíhať zo zeme, kde ostali na mieste činu nejaké dievčatá, ktoré mu podali servítku, lebo bol zakrvavený a po ňom sa postavil aj brat, ktorý ho v tom čase nespoznával a on cítil, že má zlomenú sánku, že nemôže zahryznúť, že má celé ústa rozbité. Pokračoval, že brat sa potom postavil, mal pri sebe vetrovku, v tom čase už ju nemal na sebe, našli ju asi päť metrov od miesta pri vchode do neďalekej budovy a následne zistil, že mu v nej chýba peňaženka, bola celá dotrhaná. Útok podľa neho mohol trvať do päť minút určite, ale bol intenzívny a nevie, či útočili všetci čo tam boli, on bol schúlený v kľbku. Útok smeroval hlavne na hlavu, kde prvý úder dostal päšťou do hlavy, pamätá si, že potom spadol a schúlil sa do kľbka a skončilo to pri kopancoch a on utrpel dvojitú zlomeninu sánky a brat mal nejaké pomliaždené rebrá a tiež dostal nejaké údery do hlavy. Mal tiež podliatiny pod okom, ktoré si nevyžadovali intenzívnu liečbu a modriny mal po polovici tela a skôr išlo o hornú časť tela, hlava, oblasť hrudníka, ruky. V čase útoku brat mal väčšiu bradu a vlasy kratšie a plešatejšie.

Bol vypočutý aj svedok H. E., ktorý uviedol že bol vonku s bratom osláviť narodenie jeho syna, prešli niekoľko barov v Prešove a keď sa vracali okolo pol tretej, tak ich z podchodu napadla skupina dosť agresívnych spoluobčanov, boli skopaní, zbití, bola mu odcudzená peňaženka, nakoľko keď sa prebral z bezvedomia, vetrovka, v ktorej bola peňaženka vo vrecku, ležala vo výklade očnej optiky a videl, že pri ňom sedel brat a v diaľke videl, že odchádzajú štyri siluety smerom k železničnej stanici. Potom volali políciu, párkrát, neúspešne, až potom brat zastavil hliadku prechádzajúcu po Hlavnej ulici. Nevedel uviesť akým konkrétnym spôsobom bol napadnutý, to bola rýchlovka, rany do hlavy, hneď sa zbalil na zem a chránil si hlavu. Uviedol, že obžalovaného P. si zhruba pamätá, on kráčal v strede tej skupinky, ktorá ich napadla a s odstupom času si pamätá tiež Husára. K zraneniam uviedol, že na brade mal trznú ranu, ktorú by radil do trvalých následkov, nakoľko nosí bradu od 16-tich a boli mu vytrhnuté pár pramene a má tam jazvu, mal pomliaždené rebrá a s tým má problémy dodnes, nakoľko pracuje manuálne, na hlave mal pomliaždeniny, mal poobíjané kolená. Celková škoda mu vznikla vo výške 670,- Eur, z čoho finančná hotovosť bola 350,- Eur. Poškodený ďalej dodal, že prvá bola rana do hlavy, potom sa spustil

na zem a potom boli kopance kade - tade, bolo ich viac a nevie kto ho kopal a tá rana do hlavy bola rukou, päšťou a nepamätá si presne, či úderov do hlavy bolo viac. Keď sa prebral, brat sedel pri ňom a vravel, že nemôže hýbať so sánkou a keď sa otočil, videl tie siluety odchádzať. Peňaženku mal v ľavom vrecku a nevidel, kto ju vyberá a keď spadli mal vetrovku na sebe.

Bola vypočutá aj svedkyňa A. Č., ktorá vypovedala, že keď skončila diskotéka, išli vonku z Jam Clubu okolo pol tretej a potom čo F. kopol do P. a ten spadol, mu povedala, aby do neho nekopal a dvihla ho hore a prišli dvaja bieli a pýtali cigaretu a F. (obžalovaný L. J.) išiel k tým dvom bratom a dal im jednu a tí dvaja spadli a U. D. dal tým bratom a upresnila, že kopol do toho čo mal zlomenú klapačku, zlomil mu klapačku a potom G. C. K. P., ktorý zbili toho čo nemal zlamanú klapačku. Pokračovala, že F., keď udrel, išiel preč a peňaženku zobral K. P. C. U. ju chcela vrátiť. C. H. nevedela, že sú to kradnuté peniaze a keď sa to dozvedela, chcela ich vrátiť K. P., ale ho nenašla, tak kúpila deťom jedenie. Peniaze dal aj G..

Pokiaľ z prečítanej výpovede z prípravného konania vyplynulo, že potom čo P. zobral peňaženku, rozdelil peniaze a dal G. P. 10,- Eur, C. H., teda B. 40,- Eur, ona peniaze nedostala a nevie, či mala peniaze aj U. a počula ako C. H. počas bitky zakričala na K. P., aby mu zobral peňaženku a keď odchádzali preč, U. povedala C., aby vrátila peňaženku gadžovi, ale C. prišla k P. a peňaženku mu vybrala z ruky a hodila ju do koša, svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že to nie je tak, K. P. zobral sám tú peňaženku, on sa pustil dole s C. H., tú peňaženku držal K. P..

Súd vypočul aj H.. J. Y., znalca z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgie, traumatológia a plastická chirurgia, ktorý vypracoval znalecký posudok č. XXX/XXXX vo vzťahu k poškodenému H.. H. E. a uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal zo zdravotnej dokumentácie poškodeného a jeho osobného vyšetrenia dňa 15.5.2018, teda 10 dní po úraze a zistil, že poškodený utrpel zlomeninu tela sánky vpravo s minimálnym posunom úlomkov s poškodením pravého dolného zubného nervu a zlomeninu uhla sánky vpravo s minimálnym posunom úlomkov a poranenia ohodnotil ako stredne ťažké s prihliadnutím na pisársku chybu a obe zlomeniny sánky je možné hodnotiť ako jedno poranenie, ktoré vzniklo priamym pôsobením tupého až tupohranatého predmetu na oblasť sánky alebo dolnej čeľuste s vyššou pravdepodobnosťou na telo sánky. Ohľadne mechanizmu znalec uviedol že tomu zodpovedá najmenej jeden úder päšťou s vyššou pravdepodobnosťou, prípadne kopnutie mäkkou obuvou, kde ako pravdepodobnejší označil mechanizmus vzniku úderom päšťou, nakoľko pri lekárskom vyšetrení neboli zistené poškodenie kože v zmysle odrenín, rán tržných, prípadne zašpinenia. Priemerná doba liečenia predmetnej dvojitej zlomeniny sánky sa v tomto konkrétnom prípade pohybuje 6-8 týždňov. Znalec pripustil, aby takéto zranenie, aby bolo spôsobené dvomi a viacerými údermi, ale aj jedným kopom.

Znalec H.. J. Y. vypracoval aj posudok č. XXX/XXXX vo vzťahu k poškodenému H. E. a uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal zo zdravotnej dokumentácie a jeho osobného vyšetrenia a zistil, že poškodený utrpel pomliaždenie hlavy, pomliaždenie pravej podočnicovej oblasti, pomliaždenie ľavej strany hrudníka a pomliaždenie chrbta pravého chodidla, kde všetky poranenia ohodnotil ako ľahké a vznikli priamym pôsobením tupého, až tupohranatého predmetu na poranené oblasti, čo mohlo byť ako kopanec mäkkou obuvou, ako aj údery päšťou a takisto stačil by iba jeden úder, ale mohli by byť aj viaceré. Priemerná doba liečby týchto poranení je 10-14 dní.

Svedok G. Č. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že videl ako dvaja poškodení pýtajú cigaretu a G. P. k nim pristúpil a začali sa mlátiť, potom šli k nim, a ich odťahovali od seba a bol tam on, F. (ukázal na obžalovaného L. J.) a ešte jeho bratranci a chceli zabrániť tomu, aby sa nebili, ale nedarilo sa im to, otočil sa, zobral F. a išli preč. Pokračoval, že nevidel kto sa najviac bil, G. P. sa s poškodeným držal za pás, spadli a nevie, či sa tam udierali, ďalší ľudia ich tam odťahovali. Keď zobral chlapcov, že idú na parkovisko, bol tam ešte krik a on ešte zakričal, aby ho nechali a na ďalší deň sa dozvedel, že to bol Š., že nad ním stál a kopal ho, on to z diaľky videl, všetci sa rozišli a ostal tam Š. (ukázal na obžalovaného K. P.) s nejakými dievčatami. Konkrétne nevidel kto kopal. On v ten večer nepil, bol šofér. Doplnil, že predtým mal konflikt Š. s F. C. F. kopol Š. do hrude a on spadol a potom sa začala tá bitka. Nevidel, aby F. udrel niektorého z poškodených.

Z výpovede z prípravného konania zo dňa 14.5.2018 prečítanej za účelom odstránenia rozporov vyplynulo, že potom, čo si poškodení popýtali cigaretu, prišiel jemu neznámy Róm k jednému z tých gadžov a dal mu facku a obaja spadli na zem, pričom sa držali okolo pásu a pristúpil k nim F. a začal

päsťami biť spadnutého chlapca od oblasti rebier, aby pustil Róma a potom už začala väčšia bitka, čiže sa pridali ku F. a Š. aj ďalší neznámi Rómovia z Chminianskych Jakubovian. On, U. D., R. D., dve dievčatá z S.. F. a ešte nejakí cigáni odišli smerom k podniku Safe a keď boli na úrovni schodov tak započul krik a keď sa otočil videl ako Róm, ktorého prezývajú Š., päšťami a kopancami bije jedného gadža, ktorý ležal na zemi a k Š. sa pridol aj ten druhý Róm z Chminianskych Jakubovian.

Z výpovede z prípravného konania zo dňa 12.7.2018 vyplynulo, že po popýtaní cigarety G. P. prišiel k E. B. D., M. R. B. J. C. X. V. J. F. C. S. G. Holuba a pre odstup času si nepamätá ako celá bitka prebiehala. Svedok G. Č. k rozporom uviedol, že F. ho chcel odtiahnuť a presne si to už nepamätá čo sa tam dialo a trvá na tom čo povedal v prípravnom konaní.

Svedkyňa H. R. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že boli na diskotéke, C. H. mala vtedy narodeniny, popíjali a prišiel K. P., potom ho tam niekto zmlátil, diskotéka sa skončila, išli všetci von a tam do neho ešte skákali a začali sa tam biť. Tých chlapcov, ktorí do neho skákali, nepozná a potom sa ešte začali biť s bielymi dvomi. Bieli pýtali cigaretu a G. P. po nich skočil a začali sa biť rukami a bol tam okrem G., K., viacerí tam boli, obaja bieli spadli a jednému zobrali peňaženku a potom išli na stanicu. Podľa svedkyne sa bili všetci obžalovaní s výnimkou C. H. a peňaženku zobral K. P.. Nevie čo bolo ďalej s peňaženkou, ani či tam boli nejaké peniaze.

Z prečítanej výpovede z prípravného konania vyplynulo, že po tom čo diskotéka skončila, išli vonku a zastavili ich dvaja bieli muži a pýtali cigaretu a nevie prečo sa nahneval K. P. a napadol tých dvoch, dal jednému facku, ale ten mu ju vrátil a začala sa bitka a zapojili sa do nej K. P., G. P. a aj ďalší Rómovia. Po bitke ostali tí bieli ležať na zemi a ostatní odišli z miesta preč a C. H. C. A. Č.Á., ktoré tam ostali aj s ňou, im dali servítky. Potom sa vybrali za odchádzajúcimi aj oni a asi po 20 metroch si všimla, že v rukách K. alebo G. sa objavila nejaká peňaženka, nevie kto ju vybral, ale asi K. alebo G. a potom sa s peniazmi začali deliť a o peniaze sa hádali K., G. a C. a potom K. dal nejaké peniaze U. Č. a tá tie peniaze vrátila. Podľa svedkyne peňaženku hodila do koša C..

Svedkyňa na prečítanej výpovedi zotrvala až na skutočnosť, že podľa nej Alžbeta peňaženku nemala, nepamätala si už kto začal bitku a následne potvrdila, že Alžbeta hodila peňaženku do koša.

Súd vypočul aj svedka R. D., ktorý uviedol, že po diskotéke išli vonku on, G. Č., F. (obžalovaný L. J.), Š. (obžalovaný K. P.) a bol tam G. P. a ešte U. D. a vonku jeden pán popýtal cigaretu a začala bitka kvôli cigarete. Cigaretu si popýtal potom, čo F. kopol do Š. a Š. spadol a začali sa biť, F. dal jednu bielemu do brucha, ten spadol a išli traja, Š., G. P. a ešte U., bili ho, kopačky mu dávali do brucha, do tváre mu dal Šišky a Holub mu tiež dal kopačky. Poškodený ležal na zemi a kopal do neho, bieli na zemi boli dvaja. Po bitke tam ostal Š., U. a ešte dve dievčatá. Ostatní šli preč.

Za súhlasu procesných strán boli prečítané aj znalecké posudky KEU PZ, ČVS: J.-F.-F.-U.-XXXX/XXXX, kde z týchto plynie, že na predloženom predmete - kožená peňaženka hnedej farby - neboli zviditeľnené žiadne upotrebitelné daktyloskopické stopy a preto porovnanie s odtlačkami domácej osoby (H. E.) vykonané nebolo a na bunde vydanej H.. H. E. bola dokázaná prítomnosť ľudskej krvi a DNA analýzou biologického materiálu bola zistená prítomnosť zmiešaného biologického materiálu a zistený zmiešaný DNA profil bol kombináciou DNA profilov osôb, od ktorých boli zaistené porovnávacie vzorky označené ako H. E. C. K. P. a preto nie je možné vylúčiť osoby, od ktorých boli zaistené porovnávacie vzorky označené ako H. E. C. K. P. ako pôvodcov časti biologického materiálu v tejto zmiešanej stope.

Boli oboznámené aj listinné dôkazy obsiahnuté v spise, z ktorých súd zistil nasledovné:

Bola oboznámená zápisnica o obhliadke miesta činu zachytávajúca topografiu miesta činu.

Súčasťou spisu je aj fotodokumentácia z vykonanej prehliadky tela poškodených, ako aj fotodokumentácie peňaženky patriacej H. E. a odevov odovzdaných H.. H. E. a boli oboznámené lekárske správy, ktoré následne boli objektivizované v znaleckých posudkoch znalca H.. J. Y., č. XXX/XXXX C. Č.. XXX/XXXX.

Podľa lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaného H.. L. Š. celkový počet bodov pri zraneniach vo vzťahu k poškodenému H.. H. E. predstavuje sumu 125.

Podľa správy FNsP J. A. Reimana Prešov, K. P. bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení FNsP J. A. Reimana od 5.1.2017 do 10.1.2017 a od 2.4.2018 do 4.4.2018 a nie je vedený v Psychiatrickej ambulancii FNsP J. A. Reimana Prešov. V rámci ústavnej psychiatrickej pohotovostnej služby bol ambulantne ošetrovaný dňa 4.4.2018. Obžalovaní G. P., U. Č. C. C. H. neboli hospitalizovaní na psychiatrickom oddelení FNsP J. A. Reimana a nie sú vedení v Psychiatrickej ambulancii FNsP J. A. Reimana Prešov.

Obžalovaný K. P. je hodnotený všeobecne. Podľa terénnych sociálnych pracovníkov žije v obci Svinia a spolu s družkou vychovávajú jedno dieťa.

Podľa ÚVV a ÚVTOS Prešov sa obžalovaný K. P. správa počas výkonu väzby slušne a disciplinovane, pokyny a príkazy plní, medzi ním a obvinenými spolu v cele sa doposiaľ nevyskytli žiadne nezhody, voľný čas trávi rozhovormi so spolubývajúcimi, hraním spoločenských hier a nepravidelnými vychádzkami. Disciplinárne odmenený, ani potrestaný nebol.

Zo správy starostu obce Chminianske Jakubovany plynie, že ani G. P. a ani C. H. neboli riešení KOVP.

Takisto aj obžalovaný G. P. sa podľa správy riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Prešov správa počas výkonu väzby slušne a disciplinovane, pokyny a príkazy vyplývajúce z ústavného poriadku plní, k zamestnancom a príslušníkom ústavu sa správa slušne, voľný čas trávi rozhovormi so spolubývajúcimi, hraním spoločenských hier a nepravidelnými vychádzkami. Disciplinárne odmenený, ani potrestaný nebol.

Zo správy vypracovanej starostom obce Svinia vyplýva, že obžalovaná U. Č. má v mieste bydliska dobrú povesť, nepoužíva alkoholické nápoje, nevyhľadáva konflikty medzi spoluobčanmi, na verejnosti sa správa dobre, jej správanie nebolo prejednávané KOVP.

Podľa správy o povesti vypracovanej starostom obce Chminianske Jakubovany je obžalovaný L. J. hodnotený všeobecne, nebola na neho podaná žiadna sťažnosť zo strany občanov.

Podľa správy FNsP J. A. Reimana Prešov L. J. nebol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení FNsP J. A. Reimana a nie je vedený v Psychiatrickej ambulancii FNsP J. A. Reimana Prešov.

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR je zrejmé, že G. P. bol postihnutý za sedem priestupkov, kde v jednom prípade sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 priestupkového zákona.

Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR je zrejmé, že L. J. bol postihnutý za viacero priestupkov, vrátane priestupkov proti majetku podľa § 50 ods. 1 priestupkového zákona (tri priestupky), ako aj priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. v platnom znení.

Takisto aj K. P. bol postihnutý za priestupky proti majetku podľa § 50 ods. 1 (dva razy), ako aj za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. v platnom znení.

Obžalovaný K. P. bol doposiaľ dva razy súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 30.11.2017, sp. zn. 4T/85/2017, kedy ho súd uznal vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov s jeho podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby v trvaní 1 (jeden) rok. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 6.1.2018, kedy mu zároveň začala plynúť skúšobná doba.

Obžalovaný G. P. má doposiaľ päť záznamov v registri trestov, kde naposledy bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 18.3.2016, sp. zn. 41T/9/2016 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm., b) Trestného zákona a súd upustil od ďalšieho trestu, nakoľko trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 3T/80/2013 zo dňa 19.12.2013 považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 3T/80/2013 súd zistil, že dňa 19.12.2013 bola schválená dohoda o vine a treste a obvinený ml. G. P. bol uznaný vinným za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov s podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov spolu s probačným dohľadom nad jeho právaním v skúšobnej dobe. Uznesením zo dňa 17.3.2015 konajúci súd vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a rozhodol o vykonaní trestu v trvaní 3 (troch) rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.3.2015.

Obžalovaný L. J. bol doposiaľ raz súdne trestaný a to rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.1.2013, sp. zn. 41T/128/2012. Zo spisu súd zistil, že bola schválená dohoda o vine a treste a súd ho uznal vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a uložil mu trest povinnej práce vo výmere 100 (sto) hodín. Výkon trestu bol splnený a ukončený dňa 10.6.2013 a teda sa na neho hľadí akoby nebo odsúdený.

Obžalovaná U. Č. bola doposiaľ raz súdne trestaná a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 24.1.2018, sp. zn. 33T/90/2017, kedy ju súd uznal vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a podľa § 98 písm. a) Trestného zákona upustil od potrestania. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 28.2.2019 a teda sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená.

Obžalovaná C. H. má podľa pripojeného registra tri záznamy, naposledy bola uznaná vinnou trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.9.2018, sp. zn. 5T/44/2018 z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c), písm. f) a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace s podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby v trvaní 1 (jeden) rok. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 18.10.2018.

Súd tiež zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 26.6.2018, sp. zn. 5T/8/2018 bola obvinená C. H. uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) a bol jej uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby v trvaní 1 (jeden) rok. Tento trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 2.10.2018.

Súd zhodnotiac všetky dôkazy jednotlivo, ako aj v súhrne zistil, že 5.5.2018 na Hlavnej ulici v Prešove došlo k napadnutiu H.. H. E., ktorý utrpel zranenia verifikované znaleckým posudkom H.. Y., kde bolo zistené, že poškodený utrel zlomeninu tela sánky vpravo s minimálnym posunom úlomkov a poškodením pravého dolného zubného nervu a zlomeninu uhla sánky s minimálnym posunom úlomkov a uvedené poranenie vzniklo priamym pôsobením na oblasť sánky a s väčšou pravdepodobnosťou išlo o úder päťou a predpokladaná doba liečby je 6-8 týždňov, Poranenia utrpel aj H. E., ktorý utrpel rôzne pomliaždenia na rôznych častiach tela a mohli byť spôsobené kopancami mäkkou obuvou, ako aj údermi päťou a priemerná doba liečby je 10 až 14 dní. Uvedeného útoku sa dopustili obžalovaní G. P., L. J. C. K. P.Á. a odsúdený ml U. D., ktorí sa na skutku podieľali rôznym spôsobom a intenzitou. Obžalovaný L. J. oboch obžalovaných napadol a následkom mohlo byť poškodenie zdravia poškodeného H. E.. Obžalovaní G. P., K. P. a odsúdený U. D. spôsobili aj ťažkú ujmu poškodenému H.. H. E.. Následne obžalovaný K. P. vybral z ľavého vrečka ležiaceho H. E. peňaženku, kde vrečko roztrhol a následne sa s uvedenou sumou podielil s G. P., U. Č. C. C. H., aj keď vedel, že ide peňažné prostriedky získané trestnou činnosťou.

Ako už bolo uvedené vyššie K. P. urobil vyhlásenie, že je vinný a preto v jeho prípade súd uznal ho vinného ako je uvedené v obžalobe, ale zároveň súd mal za to, že jeho konanie napĺňalo aj znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods 1. Trestného zákona.

Obžalovaný G. P. vo svojej výpovedi uviedol, že zbili poškodených a jeden úder zasadil aj on, ale nevie kde a kam a zároveň usvedčoval aj P. zo zločinu lúpeže, ako aj ostatných spoluobžalovaných z prečinu podieľníctva, kde uviedol, že s peniazmi sa rozdelili.

Obžalovaný L. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že jedného z poškodených iba kopol do oblasti nôh a boku a usvedčuje aj G. P., ktorý uviedol, že tento udrel jedného z poškodených a uvedený konflikt začal G. P. a K. P. a následne sa pridali k nim aj odsúdený ml. U. D.C..

Obaja poškodení vypovedali že boli napadnutí, kde poškodený H.. H. E. uviedol, že útočníkov by neopoznal, bili ho hlava - nehlava a popísal aké zranenia utrpel a že aj brat prišiel o vetrovku, ktorá bola celá dotrhaná a chýbala peňaženka.

Poškodený H. E. z útočníkom opoznal iba obžalovaného P..

Ďalšia vypočutá obžalovaná U. Č. uviedla, že najprv poškodených napadol Pokuta a následne ich napadli U. D. C. K. P. a bili ich a kopali na zemi a zamiešal sa do toho aj P., ale už bolo vidno, že má klapačku zlomenú. Peňaženku zobral Rudo Husár a spolu s družkou C. H. sa hádali o peniaze a časť z nich dal C. H. a časť G. P.. Poprela, aby nejaké peniaze dostala, ako aj svoju výpoveď z prípravného konania v tom zmysle.

Obžalovaná C. H. usvedčuje obžalovaného J., že tento ich len raz udrel a odišiel a P., že jednému z nich zobral peňaženku. Výpoveď na hlavnom pojednávaní sa diametrálne odlišovala od výpovede z prípravného konania, z ktorej je zrejmé, že P. udrel jedného z nich päťou do tváre a pridal sa k nemu aj G. P. C. K. P. ešte zobral peňaženku a časť peňazí aj U. Č. a nakoniec aj ona zobrala peniaze. V prípade týchto dvoch obžalovaných súd považoval za vierohodné výpovede z prípravného konania, lebo na hlavnom pojednávaní vypovedali tak zrejme v úmysle vyvinúť sa a vyhnúť sa trestnému konaniu.

Vypočutá svedkyňa A. Č. uviedla, že najprv poškodených napadol obžalovaný J. a potom ich napadol U. D., ktorý kopol do toho, čo mal zlomenú klapačku a potom sa do sporu zapojili aj G. P. C. K. P..

Podľa svedka G. Č. útok na poškodených začal G. P. a potom tam sa zapojil aj K. P. a on s J. odišiel preč.

Ďalšia svedkyňa H. R. uviedla, že raz zaútočil G. P. a boli tam aj viacerí a jednému z nich zobrali peňaženku. Z jej výpovede z prípravného konania vyplynulo, že do bitky sa zapojil K. P. C. G. P. a ďalší. Svedok R. D. uviedol, že J. prvý napadol poškodených a potom K. P. a ešte U. D. bil poškodených.

Z vykonaného dokazovania ohľadne obžalovaného G. P. je zrejmé, že jeho konanie na základe vyššie uvedených skutočností je možné posúdiť ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k poškodenému H.. H. E. ako aj prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, lebo útočil aj na poškodeného H. E., čo vyplýva z vyššie uvedených rozobratých svedeckých výpovedí a následkom bola vyššie popísaná ujma na zdraví poškodených. Zároveň je nepochybné, že uvedeného konania sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom a teda jeho konanie napĺňa aj všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Navyše z vykonaného dokazovania a to z výpovede obžalovanej U. Č. C. C. H. je zrejmé, že obžalovaný K. P. po vykonaní lúpeže, jednou z osôb, ktorej dal sumu z odcudzených peňazí bol aj obžalovaný G. P. a preto jeho konanie súd kvalifikoval aj ako prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Z vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že by použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, aj keď je nepochybené, že aj keď napadol poškodeného H. E. a spôsobil mu ujmu na zdraví, bolo preukázané, že peňaženku odcudzil obžalovaný K. P. a preto z takto vykonaného dokazovania súd obžalovaného G. P. neuznal vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 od 1 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o obžalovaného L. J., ten poprel, že by niekomu spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a sám sa priznal, že jednému z poškodených kopol do nohy a boka a potom ho odtiahli a z miesta odišli. Z toho, že napadol poškodených je usvedčovaný aj výpoveďami obžalovaných U. Č. a C. H., ktoré zhodne uviedli, že J. oboch napadol a potom odišiel preč. Z útoku na poškodených ho usvedčuje aj G. P., ako aj ďalší svedkovia a to A. Č. C. G. Č., ale nebolo preukázané, že by spôsobil ťažkú ujmu na zdraví H.. H. E., lebo z vykonaného dokazovania je zrejmé, že najzávažnejšie poškodenie zdravia spôsobil G. P. a odsúdený H.. U. D. a on svojim konaním mohol spôsobiť nejaké poranenia, kde potom svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu minimálne k H. E., ktorý utrpel poranenia s dobou liečby v rozsahu 10 až 14 dní. Zároveň je nepochybné, že uvedeného konania sa spolu s ďalšími obžalovanými, uznanými vinnými za prečin výtržníctva, dopustil na mieste verejnosti prístupnom a teda jeho konanie napĺňa aj všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

K okamihu vzniku poranení poškodených je potrebné poukázať na závery znalca H.. J. Y..

Bolo teda nepochybné preukázané, že k zraneniu poškodených došlo na základe konania obžalovaných P. C. P. vo vzťahu k spôsobenej ťažkej ujme u poškodeného H.. H. E., ako aj obžalovaných P., P. C. J. vo vzťahu k prečinu ublíženia na zdraví a je tu daná aj príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaných a zranení poškodených, kde mechanizmus vzniku poranení je aj v súlade s výpoveďou znalca z odboru zdravotníctva H.. J. Y..

Pokiaľ ide o obžalované U. Č. C. C. H., tieto obe na hlavnom pojednávaní zmenili výpovede, obe v snahe vyvinúť sa z pod obžaloby, ale je potrebné poukázať na výpovede z prípravného konania, kde P. mal U. Č. dať sumu 30,- Eur a C.L. H. zobrala sumu 40,- Eur a skutočnosť, že peniaze si podelili potvrdzuje aj obžalovaný G.Y. P.. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obe obžalované mali vedomosť, že uvedené peniaze pochádzali z trestnej činnosti, v tomto prípade zo zločinu lúpeže a kde navyše obžalovaná H. napádala K. P., aby poškodenému H. E. zobral peňaženku a boli priamymi očitými svedkami, že došlo k spáchaniu trestného činu, vedeli, že ide o vec získanú trestným činom. Preto súd mal za to, že obe svojim konaním naplnili znaky skutkovej podstaty prečinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, teda že nadobudli vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou a to, že od K. P., po ním vykonanej lúpeži, dostali peniaze, ktoré on získal týmto trestným činom a mali o tom vedomosť.

Všetci obžalovaní sú plne trestnoprávne zodpovedné subjekty a konali nepochybné formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chceli spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt) a to v prípade zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona je to ochrana zdravia iného, nakoľko ublížením na zdraví sa rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého, v prípade ťažkej ujmy na zdraví bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného, pokiaľ ide o lúpež, zákon kumulatívne chráni dve spoločenské záujmy a to osobnú slobodu v zmysle slobodného rozhodovania a majetok, ktorého sa chce páchatel' zmocniť, objektom v prípade prečinu výtržníctva je predovšetkým záujem na ochrane pokojného občianskeho spolunažitia pred závažnejšími útokmi narušujúcimi verejný poriadok, kde sekundárne sú ohrozené aj ďalšie chránené záujmy a predmetom útoku v prípade podielníctva podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona je cudzia vec získaná trestným činom inej osoby.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom skutočnosť, že obžalovaný K. P. sa skutku dopustil vo veku blízkom veku mladistvých a sa k skutku priznal a tento oľutoval, posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d a písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému priťažuje to, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h) Trestného zákona) už bol doposiaľ súdne trestaný (§ 37 písm. m) Trestného zákona), čo súd nemohol nezobrať do úvahy, lebo skutku kladeného mu za vinu v tomto konaní sa dopustil v skúšobne dobe podmieneného odsúdenia vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 4T/85/2017.

Pri ukladaní trestu súd postupoval v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého ak ukladá trest za dva, alebo viac trestných činov spáchaných v súbehu, trest ukladá podľa trestnej sadzby za trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje za zločin podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 4 až 10 rokov, za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona umožňuje v jeho osobitnej časti uložiť trest odňatia slobody v trvaní 3 až 8 rokov, za prečin ublíženia na zdraví

podľa § 156 ods. 1 je možné uložiť trest odňatia slobody rozmedzí 6 mesiacov až 2 roky a za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 až na 3 roky.

Teda úhrnný trest súd ukladal podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a vzhľadom na závažnosť skutku, spôsob jeho spáchania, ako aj závažný následok nielen v podobe ujmy na zdraví, ale aj materiálnej škode na majetku, ktorého sa zmocnil, dospel k záveru, že na obžalovaného je potrebné, na zabezpečenie účelu Trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom a preto ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov, ktorý považoval na za primeraný.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, lebo táto skutočnosť je zrejmá aj z odpisu RT, obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného G. P. tiež vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému priťažuje, že už bol doposiaľ súdne trestaný, čo súd nemohol zobrať do úvahy, lebo ako vyplýva z oboznámeného registra trestov a pripojeného spisu Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/80/2013, rozsudkom zo dňa 19.12.2013 bola schválená dohoda o vine a treste a bol uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a čo malo za následok, že súd prihliadal na § 38 ods. 5 Trestného zákona, kde v zmysle prvej vety pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o polovicu.

Tiež mu priťažuje to, že sa dopustil viacerých trestných činov, čím založil podmienky na ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona a najprísnejšie prísny je v jeho prípade zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona.

S prihliadnutím na tieto vyššie uvedené skutočnosti, dospel súd k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie u obžalovaného G.Y. P. nebolo možné ukladať iný trest, než trest spojený s obmedzením jeho osobnej slobody a preto ukladal takýto druh trestu pri použití zákonom stanovenej trestnej sadzby, ako aj § 38 ods. 5 Trestného zákona v trvaní 7 (sedem) rokov, ktorý považoval na uvedomenie si následkov svojho konania u obžalovaného G. P. za primeraný, pričom pre jeho výkon ho podľa § 48 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia., nakoľko tento už v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

U obžalovaného L. J. súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 ods. 1 písm. j) Trestného zákona teda, že doposiaľ viedol riadny život, nakoľko sa neho hľadá v prípade jeho jediného odsúdenia (sp. zn. 41T/128/2012) akoby nebol súdne trestaný a na druhej strane u neho zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, nakoľko ho uznal za vinného za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Úhrnný trest teda ukladal podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona a dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu Trestného zákona a na uvedomenie si následkov svojho konania nie je neho potrebné pôsobiť trestom spojeným s jeho výkonom a že účel trestu je možné dosiahnuť aj samotnou hrozbou trestu a preto výkon trestu podmiennečne odložil a ukladal trest v trvaní 1 (jedného) roka, ktorý považoval za primeraný a za primeranú považoval skúšobnú dobu v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Pri ukladaní trestu u obžalovanej U. Č. súd zistil prevahu poľahčujúcich okolností, nakoľko táto doposiaľ viedla riadny život, keďže v prípade aj jej jediného odsúdenia vo veci sp. zn. 33T/90/2017, tak ako u obžalovaného L. J. sa na ňu hľadá akoby nebola odsúdená a súd nezistil žiadnu z priťažujúcich okolností.

Za prečin podielníctva podľa § 231 ods. 1 Trestný zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na 3 roky. Aj v jej prípade dospel súd k záveru, že na dosiahnutie individuálne a generálnej prevencie postačí trest odňatia slobody s jeho podmiennečným odkladom a za zákonný a spravodlivý a primeraný považoval trest na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda v trvaní 6 (šesť) mesiacov, kde na preukázanie, že išlo len o vybočenie je súd toho názoru, že primeranou je skúšobná doba v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Rovnováhu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zistil pri ukladaní trestu obžalovanej C. H., keď aj u nej, ako poľahčujúcu okolnosť, vyhodnotil skutočnosť, že doposiaľ viedla riadny život a priťažuje jej to, že spáchala viac trestných činov a to prečinu podielníctva podľa § 231 ods. 1 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona, nakoľko v jej prípade boli splnené všetky podmienky na ukladanie súhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Obžalovaná C. H. spáchala skutok kladený jej za vinu v tomto konaní skôr, než bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin, v tomto prípade doručené trestné rozkazy Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/8/2018 a sp. zn. 5T/44/2018 a preto ukladal súhrnný trest podľa zásad na uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, t. j. podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, čo bolo v tomto prípade trestná sadzba uvedená v § 231 ods. 1 Trestného zákona. Aj v tomto prípade, ako u obžalovanej U. Č. C. L. J., dospel súd k záveru, že na dosiahnutie generálnej a individuálnej prevencie postačí aj samotná hrozba trestu, nie je potrebné ukladať trest spojený s obmedzením osobnej slobody a preto za primeraný považoval trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka pri určení skúšobnej doby v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd spolu s uložením súhrnného trestu zrušil výrok o treste uložený obžalovanej skorším trestným rozkazom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/8/2018 a tiež sp. zn. 5T/44/2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Počas určených skúšobných dôb sú obžalovaní J., Č. C. H. povinní viesť riadny život, čím preukážu súdu, že aj hrozba trestu postačí na to, aby sa do budúca vyvarovali akémukoľvek protiprávnemu konaniu a či išlo len o mimoriadne vybočenie z ich strán.

Vyššie uvedené tresty uložené obžalovaným X/Rudolfovi J., X/Dávidovi P., X/Ludovítovi J., X/Eszmeralde Č.F. C. X/Alžbete H. súd považoval za primerané a dostatočné na zabezpečenie účelu Trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o nároky na náhradu škody, poškodený H. E. si nárok na náhradu škody neuplatnil riadne a včas, preto rozhodnutie neobsahuje žiadny výrok a ohľadne uplatnenej škody vo vzťahu k poškodenému H. E. by bolo treba vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo rámec Trestného konania v tomto prípade, nevynímajúc skutočnosť, že obžaloba bola podaná pôvodne aj na ďalšieho obvineného, ktorý je už aj odsúdený, preto ho s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou Okresného súdu Prešov.